

Sfânta și Marea Joi, 9 Aprilie, 2026

(Denia celor 12 Evanghelii)

Sf. Mc. Eupsihie; Sf. Cuv. Vadim

Ieremia 11

¹⁸ Doamne, învață-mă, și voi ști! Atunci am văzut eu uneltirile lor.

¹⁹ Dar eu, ca un miel nevinovat pe care-l duc la'njunghiere, n'am știut că ei împotriva mea gândeau cu gânduri rele, zicând: „Veniți să-i punem lemn în pâine¹ și să-l isprăvim de pe pământul celor vii, iar numele lui șteargă-se din amintire!”

²⁰ Doamne, Tu, Cel ce judeci cu dreptate, Tu, Cel care cerci inimile și răunchii, dă-mi să văd răzbunarea Ta asupra-le, căci pricina mea Ție Ți-am înfățișat-o.

²¹ De aceea, așa grăiește Domnul împotriva oamenilor din Anatot² – cei ce umblă după viața mea și-mi zic: „Nu vei profeti în numele Domnului; altfel, de mâinile noastre vei muri!” –;

²² de aceea, așa zice Domnul: „Iată,

---

¹ „a pune lemn în pâine” = a pune otravă în mâncare (interpretare după tradiția rabinică).

² Anatot: locul de naștere al lui Ieremia (vezi nota de la 1, 1).

ochii Mei vor fi asupra lor: tinerii lor vor muri de sabie, fiii și fiicele lor se vor stinge de foame;

²³ și rămășiță'n urma lor nu va rămâne, fiindcă Eu voi aduce rele asupra celor ce locuiesc în Anatot, în anul cercetării lor”.

Ieremia 12

¹ Drept ești Tu, Doamne, pentru ca eu în fața Ta să-mi pot face apărarea; da, despre judecăți Îți voi grăi. Cum se face că tocmai calea necredincioșilor sporește?, că toți cei ce se poartă ca niște trădători, tocmai ei înfloresc?

² Tu i-ai sădit, ei au prins rădăcină, au odrăslit și roadă au făcut; aproape le ești de gură, dar departe de răunchii lor.³

³ Dar Tu, Doamne, mă cunoști, Tu inima mi-ai cercat-o chiar în fața Ta: Curățește-i pentru ziuă'njunghierii lor!⁴

---

³ În sensul spuselor lui Isaia: „Poporul acesta [...] mă cinstește cu buzele, dar inima lui e departe de Mine” (29, 13).

⁴ În T. M. stihul este precedat de

4 Până când oare va plânge pământul și până când iarba câmpului se va usca de răutățile celor care-l locuiesc? Și animalele și păsările-au pierit cu totul, fiindcă ei au zis: „Dumnezeu nu va vedea căile noastre”.

5 Dacă picioarele tale, alergând, te istovesc, cum o să te întreci cu cei de pe cai?⁵ În țara păcii tale te simți încrezător; ce te vei face însă în freamătul Iordanului?⁶

6 Fiindcă chiar frații tăi și casa tatălui tău, chiar și ei s’au lepădat de tine; și au strigat și’n urmărirea ta s’au adunat; să nu te ncrezi în ei, chiar când îți vor spune vorbe dulci.

7 Casa mi-am lăsat-o, moștenirea mi-am părăsit-o, sufletul cel iubit mi l-am dat în mâna vrăjmașilor ei.

8 Moștenirea mea mi s’a făcut ca un leu într’o pădure; glasul și l-a ridicat împotriva-mi, iată de ce am urât-o.

---

o introducere: „Adună-i ca pe niște oi la’njunghiere”.

⁵ În sensul: Dacă nu te poți descurca într’o situație normală, ușoară, cum vei putea s’o faci în situații mult mai grele?

⁶ „freamătul Iordanului”: se pare că e vorba de freamătul ierburilor înalte sau al tufișurilor de pe unele maluri ale râului, în care se ascund și mișună sălbăticiuni.

9 Oare nu-mi este moștenirea mea culcuș de hienă sau peșteră ce-o’mpresoară rotund? Mergeți!, adunați toate fiarele câmpului, ele să vină și s’o mănânce!

10 Mulțime de păstori mi-au stricat via, partea mea au spurcat-o, partea mea cea dorită au prefăcut-o’n pustie lipsită de urme;

11 în plină dărâmătură s’a prefăcut; pentru mine’ntreaga țară s’a prăbușit, că nu-i nimeni care s’o pună la inimă.

12 Suferințe pândesc la fiecă trecătoare’n pustie, căci sabia Domnului va mânca totul, dintr’o margine în alta a țării; nici unui trup nu-i este pace.

13 Ați semănat grâu, ați secerat spini; părțile lor nu le vor fi de folos; rușinați-vă de fala voastră, că muștrare vă este’n fața Domnului.

14 „Așa grăiește Domnul despre toți vecinii răi care se ating de moștenirea Mea, pe care Eu am împărțit-o poporului Meu Israel: Iată, Eu îi voi smulge din țara lor, iar pe Iuda îl voi scoate din mijlocul lor.

15 Și va fi, după ce îi voi scoate, că Eu Mă voi întoarce și voi avea milă de ei și voi face ca fiecare să locuiască pe moșia sa și fiecare în țarina sa.

Ieșirea 19

¹⁰ Și a zis Domnul către Moise: „Coboară-te! Atrage-i poporului luarea-aminte; supune-i curățirii⁷ astăzi și mâine; să-și spele hainele,

¹¹ și să fie gata pentru cea de a treia zi, căci în ziua a treia Se va pogori Domnul pe muntele Sinai, în fața ntregului popor.

¹² Vei pune poporul dincolo printr'un hotar de jur-împrejur și-i vei spune: – Păziți-vă: nu vă suiți în munte și nu vă atingeți de hotarul lui; că tot cel ce se va atinge de munte, cu moarte va muri:

¹³ pe acela nu mână-l va atinge, ci cu pietre va fi ucis sau cu săgeată va fi săgetat; om sau dobitoc, nu va rămâne'n viață. Dar când tunetele și trâmbițele și norul se vor îndepărta de pe munte, ei se vor sui în munte”.

¹⁴ Și dacă s'a coborât Moise din munte la popor, el a sfințit poporul, iar ei și-au spălat hainele.

¹⁵ Apoi el i-a zis poporului: „În trei zile să fiți gata, de femei să nu vă apropiați!”

¹⁶ Și a fost că'n ziua a treia, încă de dimineață, tunete s'au făcut pe muntele Sinai, și fulgere și nor înnegurat și sunet puternic de

trâmbiță; și tot poporul din tabără a fost cuprins de spaimă.

¹⁷ Iar Moise a scos poporul să-L întâmpine pe Dumnezeu în afara taberei; și s'au oprit la poala muntelui.

¹⁸ Iar muntele Sinai fumega tot, că pe el Se pogorâse Dumnezeu în foc; și fum se înălța ca fumul de cuptor; și tot poporul⁸ era prins de cutremur.

¹⁹ Sunetul trâmbiței se făcea din ce în ce mai tare; Moise grăia, iar Dumnezeu îi răspundea cu glas.

Iov 38

¹ După ce a încetat Elihu de a mai vorbi, zis-a Domnul către Iov prin vifor și nor⁹:

² „O, cine e acela ce sfatul Mi-l ascunde și-n noduri de cuvinte M'ascunde chiar pe Mine?”

---

⁸ Ebr.: „muntele”; (totuși, în unele manuscrise: „poporul”).

⁹ Iov Îi ceruse lui Dumnezeu să compară amândoi în fața unei instanțe supreme, pentru ca el să se poată dezvinovăți. Iată că Dumnezeu rupe tăcerea și-i vorbește, dar nu ca parte egală, ci ca un Atotputernic, deseori folosind ironia. Viforul și norul sunt elemente prin care Dumnezeu Se descoperă pe Sine; în Textul Masoretic: „i-a răspuns din mijlocul furtunii”; Septuaginta menține „norul” ca formă vizibilă prin care Dumnezeu îi vorbește și lui Moise.

---

⁷ Literal: „curățește-i” (oficiază, prin poruncă, actul purificărilor rituale).

3 Încinge-ți bărbătește mijlocu'n cingătoare: Eu întrebări voi pune, iar tu ai să-Mi răspunzi.

4 Unde erai când Însumi întemeiam pământul? Hai, spune-mi, dacă știi!

5 Știi oare cine-anume i-a hotărât măsurii, sau cine-a pus o plasă de funii peste el?

6 și, dacă-l țin pilaștrii, în ce sunt ei înfiți? sau cin' i-a pus tărie de piatră unghiulară?

7 hai, cine?; toate-acestea când stele se nașteau și îngerii Mei (da, toți!) Mă preamăreau în cor?¹⁰

8 Când marea se născuse din sânul maicii sale și se vărsa pe-alături, au cine a'ngrădit-o?

9 că scutece de neguri am pus pe trupul ei și norul drept veșmânt

10 și'n jurul ei hotar și lacăte la porți,

11 zicându-i: – Pân'aici doar să vii, și nu mai mult, și valorile tale să se zdrobească'n tine!

12 Au peste tine'tins-am aripile luminii, și'n veacul tău menirea lucefăru-și căta,

13 anume să apuce pământul de la

---

¹⁰ Ebr.: „și toți fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie”. Oricum, e vorba de un monoteism pur, în care nu există nici cea mai slabă urmă a credinței în preexistența răului.

colțuri să-l scuture de toată nelegiuirea lui?¹¹

14 Au tu ai luat țărână din lut și i-ai dat viață și ai făcut dintr'nsa pământ cuvântător?

15 Au tu ai luat lumina din cei nelegiuți? dar brațul celor mândri, au tu l-ai sfărâmat?

16 Venitu-i-ai tu mării'n adâncuri, la izvoare? umblat-ai tu vreodată pe urmele genunii?

17 Ți s-au deschis, de frică, cumva, porțile morții¹² și s'au holbat'nainte-ți ai iadului portari?

18 Aflat-ai tu lățimea pământului sub cer?, hai, spune: câtă, cum e?,

19 și unde-i țara'n care se ghemuie lumina? dar bezna, ce loc are?

20 de le cunoști hotarul, hai, du-Mă tu de mână la'ncheietura lor!

21 Le știi?, că doar pe-atuncea erai și tu născut, și-al anilor tăi număr îl știi cât e de mare...¹³

---

¹¹ Pământul este scuturat ca o pătură de pe care fug praful și impuritățile; lumina zilei este aceea care pune nelegiuții pe fugă (vezi Iov 24, 16).

¹² „Porțile morții”: porțile care închid împărăția morților (iadul, hades-ul, Șeol-ul). Expresie folosită și în Ps 9, 13; 106, 18). Dumnezeu este singurul Care poate pătrunde, ca un Stăpân, prin aceste încuietori, așa cum o va face Iisus Hristos, la Înviere, prin pogorârea la iad.

¹³ Ironie divină!

22 Ajuns-ai tu vreodată'n cămărilor zăpezii? dar grindina, văzut-ai din ce cămări se-azvârle

23 ca Eu să-ți port de grijă când te pândesc vrăjmașii la vreme de războaie, la ceas de bătălii?

Iov 42

1 Și răspunzând Iov, a zis către Domnul:

2 „Eu știu că Tu poți totul și că nimic nu-Ți este, de vrei, cu neputință.

3 Căci cine oare-ascunde de Tine ce-are'n gând și, tăinuind cuvinte, le-ascunde și de Tine? Cine-mi va spune mie ceva ce n'am știut, necunoscute lucruri și mari și minunate?

4 Ascultă-mă Tu, Doamne, ca să grăiesc și eu; eu să Te'ntreb pe Tine, iar Tu să mă înveți.

5 Te auzeam'nainte cu-auzul, și atât; dar astăzi și cu ochiul vederii Te-am văzut.

Isaia 50

4 Domnul, chiar Domnul Mi-a dat limbă învățătoare¹⁴, ca să știu când e bine să spun un cuvânt; El dis-de-dimineată M'a rânduit, ureche Mi-a dat ca să aud;

5 și învățătura Domnului, chiar a Domnului, Îmi deschide urechile, iar Eu nu Mă împotrivesc și nici nu întorc vorba.

6 Spatele Mi l-am dat spre bătaii și obrajii Mei spre palmuiri și fața nu Mi-am întors-o dinspre rușinea scuișărilor¹⁵;

7 dar Domnul, chiar Domnul, Mi S'a făcut ajutor, fapt pentru care Eu nu M'am dat de rușine; ci fața Mi-am făcut-o ca de cremene și știu acum că niciodată nu voi fi rușinat,

8 fiindcă Cel ce M'a îndreptățit este aproape. Cine este cel ce se judecă cu Mine?: alături de Mine să-Mi stea împotrivă! Cine este cel ce se judecă cu Mine?: să se apropie de Mine!

---

¹⁵ Sf. Leon cel Mare întregește această secvență a patimilor Domnului prin dubla profecie a lui David: „Și ca hrană mi-au dat fiere și întru setea mea mi-au dat să beau oțet” (Ps 68, 21); „Împărțit-au hainele mele loruși, iar pentru cămașa mea au aruncat sorți” (Ps 21, 18). Pe de altă parte, Sf. Isaac Sirul avertizează: Dacă Domnul a suferit acestea, voi întru acestea nu-I semănați. Dumnezeu S'a smerit pe Sine de dragul vostru, dar voi – de dragul vostru propriu – nu vă smeriți. Voi sunteți mândri și plini de sine. Dumnezeu a venit și a luat asupra-Și povara voastră, ca să vă dea vouă odihna Lui, dar voi nu vreți să îndurați osteneli și suferințe. Rănile nu vi se vindecă decât prin ostenelile voastre.

---

¹⁴ Literal: „limba învățăturii”.

9 Iată, Domnul, Domnul Îmi va ajuta: cine-Mi va face rău? Iată, voi ca o haină vă veți învechi și molia cum știe ea o să vă mănânce.

10 Cine'ntre voi este cel ce se teme de Domnul? Să audă glasul Ser-vului Său:¹⁶ Voi, cei ce umblați în întuneric și nu aveți lumină, nă-dăjduiți întru numele Domnului, și bizuiți-vă pe Dumnezeu!

11 Iată, voi toți aprindeți un foc și întretineți o flacără, umblați întru lumina focului vostru și'n flacăra pe care ați aprins-o! Din pricina Mea vi s'a făcut aceasta, în întristare veți adormi.

Psalmul 2

2 S'au strâns laolaltă regii pământului, mai-marii între ei s'au sfătuit împotriva Domnului și a Hristosului¹⁷ Său:

---

¹⁶ În interpretarea Sfântului Ioan Hristosom, versetele următoare se referă la cei ce aprind focul propriilor lor păcate și-l întretin cu propriile lor vicii; e un foc care, într'adevăr, luminează, dar care-i va mistui pe cei ce l-au aprins; ei nu vor avea parte de mântuire dacă din vreme nu se vor trezi și nu vor înțelege că singura lumină lină este aceea care vine de la Dumnezeu.

¹⁷ „Hristos” înseamnă „uns” și e corespondentul ebraicului „Mașiah” = rege investit prin ungere. Unele traduceri din T. M. redau: „împotriva lui Mesia al Său” (BJ, TOB), în timp ce altele (KJV,

Psalmul 2

1 De ce oare s'au întărâtat neamurile și de ce'n deșert au cugetat popoarele?

1 Corinteni 11

23 Fiindcă eu de la Domnul am primit ceea ce v'am predat și vouă: Că Domnul Iisus, în noaptea în care a fost vândut, a luat pâine

24 și, mulțumind, a frânt și a zis: „Luați, mâncați; acesta este Trupul Meu Cel ce se frânge pentru voi. Aceasta să faceți spre pomenirea Mea”.

25 Asemenea și paharul după cină, zicând: „Acest pahar este Legea¹⁸ cea Nouă întru Sângele Meu. Aceasta să faceți oridecâteori veți bea, spre pomenirea Mea”.

26 Fiindcă de câte ori veți mânca pâinea aceasta și veți bea paharul acesta, moartea Domnului o vestiți până când El va veni.

27 Astfel, oricine va mânca pâinea sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi față de Trupul și de Sângele Domnului.

28 Să se cerceteze dar omul pe sine,

RSV, OSTY) preferă: „împotriva unsului Său”.

¹⁸ „Legea” este termenul consacrat în cult pentru „legământul”.

și așa să mănânce din Pâine și să bea din Pahar.

29 Căci cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, osândă își mănâncă și bea, nesocotind Trupul Domnului.

30 De aceea sunt mulți dintre voi neputincioși și bolnavi și mulți au murit.

31 Că dacă ne-am judeca noi înșine, nu am mai fi judecați;

32 dar când ne judecă Domnul, ni se dă o pedeapsă, ca să nu fim osândiți împreună cu lumea.

Matei 26

1 Și după ce a sfârșit Iisus toate cuvintele acestea, le-a zis ucenicilor Săi:

2 „Știți că peste două zile vor fi Paștile și Fiul Omului Se va da să fie răstignit”.

3 Atunci arhierii și bătrânii poporului s’au adunat în curtea arhierelui care se numea Caiafa

4 și împreună s’au sfătuit ca prin vicleșug să-L prindă pe Iisus și să-L omoare.

5 Dar ziceau: „Nu în ziua praznicului, ca să nu se facă tulburare în popor”.

6 Și fiind Iisus în Betania, în casa lui Simon Leprosul,

7 a venit la El o femeie având un alabastru cu mir de mare preț și l-a turnat pe capul lui Iisus, pe când El ședea la masă.

8 Și văzând ucenicii, au murmurat: „Pentru ce risipa aceasta?”,

9 că mirul acesta se putea vinde scump, iar banii să se dea săracilor”.

10 Dar Iisus, știindu-le gândul, le-a zis: „De ce-i faceți supărare femeii? că bun lucru a făcut ea pentru Mine;

11 că pe săraci îi aveți pururea cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți pururea¹⁹.

12 Că ea, turnând acest mir pe trupul Meu, spre îngroparea Mea a făcut-o.

13 Adevăr vă spun: Oriunde se va propovădui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut ea, spre pomenirea ei”.

14 Atunci unul din cei doisprezece, cel numit Iuda Iscarioteanul, ducându-se la arhierii

15 le-a zis: „Ce vreți să-mi dați, și eu vi-l voi da în mână?” Iar ei i-au

---

¹⁹ Între fapta bună ca pomană și fapta bună ca expresie concretă a iubirii de aproapele (printre altele, îngroparea celor morți), ultima îi este superioară celei dintâi. În inima ei, femeia își presimțea rolul de mironosiță.

dat treizeci de arginți.

16 Și de atunci el căuta un prilej potrivit ca să-L dea în mâna lor.

17 Iar în ziua cea dintâi a Azimelor au venit ucenicii la Iisus și I-au zis: „Unde voiești să-Ți pregătim să mănânci Paștile?”

18 Iar El le-a zis: „Mergeți în cetate, la cutare, și spuneți-i: Învățătorul zice: Timpul Meu este aproape; la tine voi face Paștile, cu ucenicii Mei”.

19 Și ucenicii au făcut precum le-a poruncit Iisus și au pregătit Paștile.

20 Iar când s'a făcut seară, a șezut la masă cu cei doisprezece ucenici ai Săi.

Ioan 13

3 Știind Iisus că Tatăl pe toate I le-a dat în mâini și că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu merge,

4 S'a sculat de la Cină, S'a dezbrăcat de haine și, luând un ștergar, S'a încins cu el.

5 După aceea a turnat apă în vasul de spălat și a început să spele picioarele ucenicilor și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins.

6 A venit deci la Simon Petru. Acesta I-a zis: „Doamne, oare Tu să-mi speli mie picioarele?...”.

7 Iisus i-a răspuns, zicând: „Ceea ce fac Eu, tu nu știi acum, dar vei înțelege după aceasta”.

8 Petru I-a zis: „Niciodată nu-mi vei spăla Tu mie picioarele!...”. Iisus i-a răspuns: „Dacă nu te voi spăla, nu ai parte cu Mine”.

9 Zisu-I-a Simon Petru: „Doamne, nu numai picioarele, ci și mâinile și capul...”.

10 Iisus i-a zis: „Cel ce s'a îmbăiat n'are nevoie să-i fie spălate decât picioarele, căci e curat²⁰ tot. Și voi sunteți curați, dar nu toți...”.

11 Că-l știa pe cel ce avea să-L vândă; de aceea a zis: „Nu toți sunteți curați”.

12 Deci, după ce le-a spălat picioarele și Și-a luat hainele, S'a așezat iar la masă și le-a zis: „Înțelegeți ce am făcut Eu cu voi?”

13 Voi Mă numiți pe Mine Învățătorul și Domnul, și bine ziceți, fiindcă sunt.

14 Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v'am spălat vouă picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora;

15 că pildă v'am dat, ca și voi să faceți așa cum am făcut Eu cu voi.

16 Adevăr, adevăr vă spun: Nu este

---

²⁰ Grecescul *katharós* înseamnă, în același timp, curat (fizic) și neprihănit (moral).

sluga mai mare decât domnul ei, nici solul mai mare decât cel ce l-a trimis.

17 De vreme ce știți acestea, fericiți veți fi de le veți face.

Matei 26

21 Și pe când mâncau, Iisus le-a zis: „Adevăr vă grăiesc că unul dintre voi Mă va vinde”.

22 Și ei, întristându-se foarte, au început să-I zică fiecare: „Doamne, nu cumva sunt eu?...”.

23 Iar El, răspunzând, a zis: „Cel care a întins cu Mine în blid, acela Mă va vinde.”

24 Fiul Omului merge precum este scris despre El. Dar vai acelui om prin care Fiul Omului e vândut; bine-i era aceluia de nu s'ar fi născut”.

25 Și răspunzând Iuda, cel care L-a vândut, I-a zis: „Nu cumva sunt eu, Învățătorule?...”. Răspunsu-i-a Iisus: „Tu ai zis”.

26 Iar pe când mâncau ei, Iisus, luând pâine și binecuvântând, a frânt și le-a dat ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu”.

27 Și luând paharul și mulțumind, le-a dat, zicând: „Beți dintru acesta toți,

28 că acesta este Sângele Meu, al Legii celei Noi²¹, carele pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor.

29 Și vă spun Eu vouă că de acum nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua aceea când îl voi bea cu voi, nou, întru împărăția Tatălui Meu”.

30 Și după ce au cântat imnuri, au ieșit la Muntele Măslinilor.

31 Atunci Iisus le-a zis: „În această noapte, voi toți vă veți poticni întru Mine, că scris este: Bate-voi păstorul și se vor risipi oile turmei.

32 Dar după ce voi învia, voi merge mai înaintea voastră în Galileea”.

33 Iar Petru, răspunzând, I-a zis: „Dacă toți se vor poticni întru Tine, eu niciodată nu mă voi poticni”.

34 Zisu-i-a Iisus: „Adevăr îți spun că în această noapte, mai înainte de a cânta cocoșul, tu de trei ori te vei fi lepădat de Mine”.

35 Petru I-a zis: „Chiar de-ar trebui să mor împreună cu Tine, de Tine nu mă voi lepăda”. Și toți ucenicii

---

²¹ Literal: „... al Legământului – sau „al Testamentului” – celui Nou”. Expresia: „al Legii celei Noi” a intrat în cultul liturgic și s'a consacrat ca atare. „Legea”, însă, e înrudită cu sensul primilor doi termeni: un testament semnat și pecețluit are puterea unei legi.

au zis la fel.

36 Atunci Iisus a mers împreună cu ei într'un loc numit Ghetsimani și le-a zis ucenicilor: „Ședeți aici, până ce Mă voi duce acolo ca să Mă rog”.

37 Și luând cu Sine pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zevedeu, a prins a se întrista și a se mâhni.

38 Atunci le-a zis: „Întristat de moarte Îmi este sufletul. Rămâneți aici și privegheați împreună cu Mine”.

39 Și mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, rugându-Se și zicând: „Părintele Meu, de este cu putință, trecă pe-alături de Mine paharul acesta!... Dar nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu”.

Luca 22

43 Iar un înger din cer I s'a arătat și-L întărea.

44 Și'n luptă cu moartea fiind, cu mai mare stăruință Se ruga. Și sudoarea Lui s'a făcut ca niște picături de sânge ce cădeau pe pământ.

Matei 26

40 Și a venit la ucenici și i-a găsit dormind și i-a zis lui Petru: „Așa,

un ceas n'ați fost în stare să privegheați împreună cu Mine!

41 Privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită. Că duhul este osârduitor, dar trupul, neputincios”.

42 Ducându-Se iarăși, a doua oară, S'a rugat, zicând: „Părintele Meu, de nu-i cu putință să trecă pe-alături de Mine acest pahar, ca să nu-l beau, facă-se voia Ta!”

43 Și venind iarăși, i-a aflat dormind, că le erau ochii îngreuiți.

44 Și lăsându-i, iarăși S'a dus și S'a rugat a treia oară, spunând aceleași cuvinte.

45 Apoi a venit la ucenici și le-a zis: „De-acum dormiți și odihniți-vă!... Iată, ceasul s'a apropiat și Fiul Omului Se va da în mâinile păcătoșilor.

46 Sculați-vă să mergem; iată, s'a apropiat cel care Mă vinde...”.

47 Și pe când El încă vorbea, iată, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și împreună cu el o gloată mare cu săbii și cu ciomege, trimiși de arhierii și de bătrânii poporului.

48 Iar trădătorul le dăduse un semn, zicând: „Cel pe care-l voi săruta, acela este; prindeți-l”.

49 Și venind îndată la Iisus, I-a zis: „Bucură-te, Învățătorule!” Și L-a sărutat.

50 Iar Iisus i-a zis: „Prietene, pentru ce ai venit?” Atunci ei, apropiindu-se, au pus mâinile pe Iisus și L-au prins.

51 Și iată, unul dintre cei ce erau cu Iisus, întinzând mâna, și-a scos sabia și a lovit pe sluga arhiereului și i-a tăiat urechea.

52 Atunci Iisus i-a zis: „Întoarce sabia ta la locul ei, că toți cei ce scot sabia, de sabie vor pieri.

53 Sau crezi cumva că nu pot să-L rog pe Tatăl Meu și să-Mi trimită acum mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

54 Dar cum se vor plini Scripturile, că așa trebuie să fie?”

55 În ceasul acela a zis Iisus către gloată: „Ca la un tâlhar ați ieșit, cu săbii și ciomege, ca să Mă prindeți. În fiecare zi ședeam învățând în templu și n'ați pus mâna pe Mine.

56 Dar toate acestea s'au făcut ca să se plinească Scripturile profeților”. Atunci toți ucenicii L-au lăsat și au fugit.

57 Iar cei ce L-au prins pe Iisus L-au dus la Caiafa, arhiereul, unde erau adunați cărturarii și bătrânii.

58 Iar Petru L-a urmat de departe, până la curtea arhiereului; și intrând înlăuntru, ședea cu slugile, ca să vadă sfârșitul.

59 Iar arhiereii, bătrânii și tot sine-

driul căutau mărturie mincinoasă împotriva lui Iisus, ca să-L omoare.

60 Și n'au găsit, deși veniseră mulți martori mincinoși. Mai pe urmă însă au venit doi

61 și au zis: „Acesta a spus: Pot să dărâm templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l zidesc”.

62 Și ridicându-se arhiereul, I-a zis: „Nu răspunzi nimic la ceea ce mărturisesc aceștia împotriva ta?”

63 Dar Iisus tăcea. Și arhiereul I-a zis: „Juru-te pe Dumnezeu Cel-Viu să ne spui nouă dacă ești tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu”.

64 Iisus i-a răspuns: „Tu ai zis²². Dar vă mai spun Eu vouă: De acum Îl veți vedea pe Fiul Omului șezând de-a dreapta Puterii și venind pe norii cerului”.

65 Atunci arhiereul și-a sfâșiat veșmintele, zicând: „A spus o blasfemie! Ce nevoie mai avem de martori? Iată, acum i-ați auzit blasfemia!

66 Ce părere aveți?” Iar ei, răspunzând, au zis: „Vinovat este de moarte!”

67 Atunci L-au scuipat în obraz și

---

²² Expresie care confirmă adevărul din întrebarea dubitativă a interlocutorului (vezi mai înainte la 26, 25 și mai departe la 27, 11).

L-au bătut cu pumnii; iar unii Îi dădeau palme,

68 zicând: „Profețește-ne, Hristoa-se, care este cel ce te-a lovit?”...

69 Iar Petru ședea afară, în curte. Și o slujnică s'a apropiat de el, zicând: „Și tu erai cu Iisus Galileeanul!”

70 Dar el s'a lepădat în fața tuturor, zicând: „Nu știu ce spui”.

71 Și ieșind el la poartă, l-a văzut alta și le-a spus celor de acolo: „Și acesta era cu Iisus Nazarineanul!”

72 Și iarăși s'a lepădat cu jurământ: „Nu-l cunosc pe omul acesta!”

73 Iar după puțin, apropiindu-se cei ce stăteau acolo, i-au zis lui Petru: „Cu adevărat, și tu ești dintre ei, că și graiul tău te vădește”.

74 Atunci el a început a se blestema și a se jura: „Nu-l cunosc pe omul acesta!”... Și îndată a cântat cocoșul.

75 Și Petru și-a adus aminte de cuvântul lui Iisus, Care-i spusese: „Mai înainte de a cânta cocoșul, tu de trei ori te vei fi lepădat de Mine”. Și ieșind afară, a plâns cu amar.

ținut sfat împotriva lui Iisus, ca să-L omoare.

² Și, legându-L, L-au dus și L-au predat guvernatorului Ponțiu Pilat.²³

Matei 27

¹ Iar făcându-se dimineață, toți arhieriei și bătrânii poporului au

---

²³ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania